

støtte de Forholdsregler, der tages af den anden krigsførende Magt, og Kampen vil faktisk fortsættes paa det neutrale Territorium." Altsaa, man har selv nu efter Folkeforbundets Fremkomst for et Par Aar siden haft Øjnene fuldt aabne for den Situation, at ogsaa efter Folkeforbundets Oprettelse kunde der være en neutral Stat, der var saa svag, at den ikke kunde modsætte sig et Angreb, en Neutralitetskrænkelse, og har drøftet den Situation, men man kom ikke til det Resultat, som den højtærede Udenrigsminister tænkte sig, at i en saadan Situation kunde den neutrale bare gaa til Folkeforbundet; det skulde nok passe paa, at det Territorium blev intakt. Nej, Fauchille siger nemlig ligesom andre før ham, at Følgen vilde ganske simpelthen blive, at naar man enten ikke vil eller ikke kan afværge en Neutralitetskrænkelse fra den ene krigsførende Magt, er det en Krænkelse overfor den anden krigsførende Magt, som gør, at denne anden krigsførende Magt vil benytte det tidligere neutrale Territorium, fordi den naturligvis ikke vil have sin Modstander til at staa der alene. Saaledes vil det ogsaa i Praksis gaa. Udenrigsministeren fremhæver, at selv Forsømmelser af Neutralitetspligterne, endog af en Stat, hvem man kan bebrejde en saadan Forsømmelse, en Stat, som til Trods for, at den er i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, dog forsømmer sin Pligt til at øve Opsyn, ikke berettiger krigsførende Magter til at krænke Neutraliteten. Den neutrale Stat kan klage til Folkeforbundet og gaa frem efter Artikel 15 og 16. Selvfølgelig kan den klage, navnlig over den første Neutralitetskrænkelse, fordi det, at man ikke har sine Sager i Orden, naturligvis ikke berettiger en krigsførende Magt til nu at marchere ind paa neutralt Territorium. Det havde man heller ikke Ret til før. Ogsaa før Folkeforbundet var det en Krænkelse. Den neutrale havde fuldkommen Ret til at være neutral, saa længe ingen af de krigsførende havde erklæret den Krig; selv om man ikke havde sine Sager i Orden, var det alligevel en Retskrænkelse. Nu kan man klage til Folkeforbundet over Retskrænkelsen, men tror den højtærede Udenrigsminister, at det vil gaa saaledes, naar man klager over Retskrænkelsen, at den anden krigsførende Part saa ganske rolig vil lade den første krigsførende Part blive staaende paa det neutrale Territorium og vente 9 Maaneder, inden den ogsaa gaar derind? Nej, saaledes gaar det ikke til i Praksis. Og selv om man klager til Folkeforbundet, kan Afgørelsen være præjudiceret ved, hvad der faktisk er sket.

Under Korfu-Affæren gik Italien løs paa Grækenland og sagde: Det er ikke Krig, det er kun kraftige Repressalier, dem kan man godt anvende. Og medens man procederede for Folkeforbundet og Ambassadør-raadet, gik denne Krænkelse sin rolige, uforstyrrede Gang. Og saaledes vil det ofte gaa i Praksis. Men det er en daarlig Trøst at sige, at man kunde løbe den Risiko at forsømme sine Neutralitetspligter, for alligevel har de krigsførende ikke Lov til at krænke ens Territorium, man kan klage til Folkeforbundet. Det er et halsbrækkende Eksperiment, hvis man forsømmer sin Pligt og trøster sig med, at de krigsførende ikke har Ret til at krænke Territoriet, og at man kan klage til Folkeforbundet, for saa gaar Krigen sin Gang, og saa bliver det neutrale Territorium Krigsskueplads. Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa fremhæve Statsmænd: Lloyd George har for nylig i Underhuset i Anledning af Spørgsmaalet om britisk Hjælp til Polen under Krigen mellem Polen og Rusland fremsat den kategoriske Udtalelse: Vi kan ikke hjælpe en Stat, som ikke forsvarer sig selv. Tror den højtærede Minister ikke, at det vilde gaa saadan, hvis vi intet gjorde, forsømte vore Pligter og klagede til Folkeforbundet: Kom og hjælp os. Saa vilde man sige: Nej, det kan der ikke være Tale om; I har ikke i fjerneste Maade villet hjælpe jer selv. Hvis Lloyd George vil være konsekvent og har lidt at sige i England til den Tid, maa han nødvendigvis svare saaledes.

Hvad er et effektivt Forsvar? Højtærede Udenrigsminister, det er det modsatte af et Skinforvar, som heller ikke den højtærede Udenrigsminister erkender for tilstrækkeligt, et Skinforvar eller et Proforma-Forsvar. Andet kan det ikke blive med disse elendige Korps med korte Bøsser og Minekastere, som er den rene Karikatur; her kan man tale om en Operette-Armé. Dette er lige oplagt at sætte sig ud af Stand til at opfylde sine simpleste Neutralitetsforpligtelser. Efter hvad jeg sagde før til Forsvarsministeren, vil han give mig Ret i, at ved et effektivt Forsvar skal man heller ikke forstaa et Forsvar alle mulige Steder. Det er der ingen, der kræver af et Land, ikke en Gang af de stærke Militærmagter vil det blive forlangt. Oppenheim siger, at ingen vil kunne forlange af England til Trods for dets stærke Flaade, at det skal afværge alle Krænkelser. Et effektivt Forsvar er heller ikke et Forsvar, som lykkes, thi om det lykkes eller ikke, er man ikke Herre over; og et saadant Forsvar kan ikke være en Pligt. Det absolut mulige Maksimum er